

passagerens helbredstilstand. Udtrykket »personskade« omfatter også det tilfælde, hvor passageren afgår ved døden.

Ansvar er ikke betinget af, at skaden hænger sammen med en risiko, som typisk er forbundet med flyvning eller med betjeningen af luftfartøjet.

I det tilfælde, hvor skaden skyldes flere begivenheder, kræves det ikke, at den primære begivenhed er indtruffet efter, at passagererne er kommet om bord i luftfartøjet. Hvis der, forinden passagererne er kommet om bord, f.eks. på grund af en fejl fra markpersonellets side ikke er tilstrækkelig luftforsyning i kabinen, når dørene er lukket, og luftfartøjet starter, er befordrerens ansvarlig for personskade som følge af utilstrækkelig luftforsyning, uanset at den første årsag i årsagskæden indtraf, medens luftfartøjet var tomt.

Det kræves heller ikke, at selve skaden er indtruffet, medens passageren befinder sig om bord i luftfartøjet eller i forbindelse med dennes ind- eller udstigning.

Som nævnt er befordrerens ikke ansvarlig for skade, som udelukkende skyldes passagerens helbredstilstand. Befordrerens vil således normalt ikke være ansvarlig, hvis passageren under befordringen afgår ved døden på grund af en hjertefejl. Ordet »udelukkende« indebærer imidlertid, at befordrerens er ansvarlig, hvis skaden skyldes en kombination af passagerens helbredstilstand og en ydre begivenhed, der indtræffer under befordringen. Hvis f.eks. en hjertesyg passager bliver opskræmt af en unormal begivenhed under befordringen, og der kan føres bevis for, at dette har udløst et hjerteanfald, der medfører passagerens død, vil befordrerens være ansvarlig. Befordrerens er også ansvarlig, hvis passagerens helbredstilstand forværres, f.eks. på grund af, at luftsystemet i kabinen ikke fungerer tilfredsstillende, og dette er årsag til, at en latent sygdomstilstand udløses.

Til § 107

(Guatemala art. 17)

Efter bestemmelsen i luftfartslovens § 107, jfr. § 109, gælder der et præsumpionsansvar for befordrerens med hensyn til skade som følge af tab eller beskadigelse af indskrevet rejsegods. For skade som følge af tab eller beskadigelse af håndbagage og andre genstande, som passageren selv medtager under befordringen, eller som passageren bærer på sig under denne, f.eks. gangtøj, briller og arm-båndsur, er befordrerens derimod erstatningsansvarlig efter lovgivningens almindelige regler.

Lovforslagets § 107, stk. 1, indebærer, at der i overensstemmelse med Guatemala-protokollens artikel 17, stk. 2, også i dette tilfælde indføres et objektivt ansvar for befordrerens. Ifølge protokol- lens artikel 17, stk. 3, betyder betegnelsen »rejsegods« i Warszawa-konventionen både indskrevet rejsegods og genstande, som passageren medfører, medmindre andet er angivet. I overensstemmelse hermed omfatter forslaget således i modsætning til den gældende bestemmelse både indskrevet rejsegods og håndbagage samt andre genstande, som passageren selv medtager under befordringen eller bærer på sig, som f.eks. gangtøj, briller og arm-båndsur.

Befordrerens er således ansvarlig for skade som følge af helt eller delvist tab eller beskadigelse af rejsegods som følge af en begivenhed, der er indtruffet om bord i et luftfartøj eller i forbindelse med passagerens ind- eller udstigning. Det tidsrum, hvori befordrerens er ansvarlig for genstande, som passageren selv medtager eller bærer på sig, er sammenfaldende med det tidsrum, hvori befordrerens er ansvarlig for skade på passagerens person.

Endvidere er befordrerens ansvarlig i det tidsrum, hvori rejsegodset er i hans varetægt, hvilket har størst praktisk betydning med hensyn til indskrevet rejsegods. Bestemmelsen kan imidlertid også tænkes at finde anvendelse på genstande, som befordrerens tager sig af for passageren, uden at der formelt er tale om indskrevet rejsegods. Rejsegodset anses for at være i befordrerens varetægt fra det tidspunkt, hvor det indskrives eller modtages af befordrerens eller af nogen på befordrerens vegne, uanset om dette finder sted uden for en flyveplads, f.eks. på et hotel.

Ifølge bestemmelsen i stk. 2 omfatter ansvaret dog ikke skader, der udelukkende skyldes rejsegodsets egen beskaffenhed eller fejl i dette. Befordrerens er således ikke ansvarlig for f.eks. skade på sensible glasgenstande, som er anbragt i en kuffert, og som ikke tåler påvirkningerne under en normal luftbefordring. Befordrerens er heller ikke ansvarlig for skade, som alene er en følge af fejl i rejsegodset, f.eks. på grund af, at en kuffert er defekt.

Til § 108

(Montreal 4, art. 18)

Lovforslagets § 108 indebærer en ændring af den gældende bestemmelse i § 107, jfr. § 109, om befordrerens ansvar for gods således, at der, jfr. stk. 1, i stedet for det gældende præsumpionsansvar indføres et objektivt ansvar også for skade på grund af tab eller beskadigelse af gods. »Tab af